

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4323/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милка Вукомановић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 693/19 од 15.08.2019. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 693/19 од 15.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 693/19 од 15.08.2019. године и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 1193/18 од 11.10.2018. године и у том делу предмет враћа Основном суду у Прокупљу на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1193/18 од 11.10.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда изјављен од стране тужене. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да у корист тужиоца изврши уплату на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање који падају на терет Националне службе за запошљавање, надлежном Фонду ПИО за период од априла 2013. године до децембра 2014. године на износе наведене у пресуди П 472/15 од 01.06.2015. године, ближе одређене у овом ставу изреке, по стопама које буду важиле на дан уплате, те да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 693/19 од 15.08.2019. године, ставом првим изреке делимично је уважена као основана жалба тужене и првостепена пресуда преиначена у ставу првом изреке, тако што је усвојен приговор стварне ненадлежности суда у погледу захтева тужиоца којим се тражи да суд обавезе тужену да тужиоцу достави доказ о извршеној уплати доприноса, па се у погледу тог захтева садржаног у делу става другом изреке првостепена пресуда укида и тужба одбацује, док је у

преосталом делу става првог и другог првостепена пресуда потврђена, а жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), због потребе разматрања правних питања везаних за трошкове поступка, с обзиром да постоји неуједначена судска пракса по овом питању.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Првостепени суд је у целости усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да у његову корист уплати тражене доприносе. Одлуку да свака странка сноси своје трошкове поступка је донео руководећи се начелом економичности поступка уз образложење да је тужилац у парничном поступку у којем је потраживао разлику новчане накнаде по основу незапослености, који је претходно водио, могао истовремено потраживати и уплату доприноса на исте. Другостепени суд је потврдио одлуку о трошковима поступка прихватајући као правилне разлоге првостепеног суда.

Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом тужиоца указује на погрешну примену одребе члана 153. став 1. ЗПП.

Наиме, одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Према члану 156. ЗПП тужилац ће накнадити туженом парничне трошкове ако тужени није дао повод за тужбу и ако је признао тужбени захтев у одговору на тужбу, односно на припремном рочишту, а ако се оно не одржава онда на главној расправи пре него што се упусти у расправљање о главној ствари.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, погрешно су нижестепени судови одлучили да свака странка сноси своје трошкове поступка. Наиме, начело економичности поступка ниједном законском одредбом није прописано као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, а нарочито не у ситуацији када је тужилац у целости успео у спору, док разлог правичности може бити од утицаја на одлуку о трошковима само у споровима из области породичних односа.

Како због погрешне примене материјалног права нижестепени судови нису потпуно утврдили чињенично стање битно за одлуку о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка, Врховни касациони суд је укинуо обе одлуке о трошковима поступка и предмет у том делу вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку, првостепени суд ће утврдити битне чињенице у складу са изложеним примедбама, након чега ће правилном применом материјалног права одлучити о захтеву тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге.

Овај суд није одлучио о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији у смислу члана 165. став 3. ЗПП.

Сагласно изложеном, на основу члана 416. Став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић